

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2202/21
28.4.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић, председника већа, Ирене Вуковић и Станиславе Митровић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ... бр. ..., ББ из ..., ... бр. ... и ВВ из ..., ... бр. ..., које заступа пуномоћник адвокат Аничка Сабова из Ковачице, Масарикова бр. 65, против туженог ГГ из ..., ... бр. ..., кога заступа пуномоћник адвокат Јанко Стреховски из Новог Сада, Данила Киша бр. 15/14, ради утврђења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву-Судска јединица у Ковачици П 600/20 од 4.2.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.4.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву-Судска јединица у Ковачици П 600/20 од 4.2.2021. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Панчеву-Судска јединица у Ковачици П 600/20 од 4.2.2021. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 154.600,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење па до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да су тужиоци стекли право својине по основу одржаја на делу парцеле уписане у листу непокретности бр. ... КО ..., парцела број ... укупне површине 60м2 са

утврђеним границама предметног дела парцеле, тако да међе иду по дужини од Улице ... у правцу према северу, до дна парцеле, и по ширини од катастарске међе са парцелом тужилаца број ... до утврђене граничне линије у унутрашњости парцеле ..., а дужина овог дела парцеле и то како по катастарској међи тако и по новоутврђеној граничној линији износи 50,93 м (цела дужина кат. Парц. ...), док ширина од катастарске међе са парцелом ... до положаја утврђене нове граничне линије унутар парцеле ... до улице износи 0,99 м, која ширина се повећава према унутрашњости парцеле ... до удаљености од 6,32 м од улице где се налази прва преломна тачка на ширину од 1,04 м, а у наставку северно према дну парцеле до следеће преломне тачке која се налази на удаљености од 24,59 м од улице на ширину од 1,05 м, затим у наставку до следеће преломне тачке која се налази на удаљености од 30,74 м од улице се ширина повећава на 1,14 м, затим до следеће преломне тачке која се налази на удаљености 39,44 м од улице ширина смањује на 1,03 м а затим се у наставку до дна парцеле ширина повећава на 1,52 м, што је тужени дужан да призна и дозволи да се наведени део катастарске парцеле издвоји и тужиоци укњиже у овом делу у катастарским и другим јавним књигама у којима су ове непокретности уписане са правом својине, сразмерно сувласничким уделитема тужилаца и то АА у 2/4 удела, ББ у 1/4 удела и ВВ у 1/4 удела без његовог даљег питања и посебног одобрења, на основу ове пресуде а након њене правноснажности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 192.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђени износ на име трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у ставу првом и другом изреке, како то произлази из навода његове жалбе, и то из свих законских разлога.

Испитујући првостепену пресуду у границама прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности. Неосновано се у жалби туженог указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 2 ЗПП у погледу дела одлуке који се односи на одређивање граница парцеле, због тога што, како се жалбом указује, суд за такву одлуку није стварно надлежан. Међутим, одлуком суда описују се границе парцеле ради одређивања реалног, тачно одређеног део парцеле туженог на којем је утврђено да су тужиоци одржајем стекли право својине која одлука је, према одредби члана 1 ЗПП у надлежности суда. Поступак утврђивања граница парцеле и упис промене у јавним књигама у којима се воде евиденције о непокретностима пред органом управе спроводи се након окончања парничног поступка у којем се утврђује право својине на одређеном реалном делу парцеле.

Побијана пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива и не противречи сама себи ни разлозима који су наведени у

погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а не постоји ни противречност у погледу битних чињеница између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника или изведеним доказима. Због тога се неосновано у жалби туженог указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према правилно утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници непокретности (са опредељеним уделима, и то АА са уделом од 2/4, ББ и ВВ са уделом од по 1/4) кат. парцеле ... укупне површине 7 а 19 м2 у Улици ... бр. ..., са подигнутом породичном стамбеном зградом и помоћном зградом, све уписано у ЛН ... КО ... Тужени је власник непокретности-парцеле ..., укупне површине 9 а 71 м2 у Улици ... бр. ... са саграђеном породичном стамбеном зградом, све уписано у ЛН ... КО ... Тужиља АА и њен сада пок. супруг ДД, чији су правни следбеници тужиоци ББ и ВВ, од бабе и мајке туженог купили су парцелу ... КО ... у току 1972. године. Међа између парцеле тужилаца ... и парцеле туженог ... налазила се на истом месту на којем се и сада налази. Међа између наведених парцела дефинисана је оградама и објектима и то: зидом који су саградили тужиоци 1975. године уз сагласност родитеља туженог, амбаром туженог саграђеним 70-их година, шупом туженог која се налази у продужетку амбара. Парничне странке су договориле да саграде и два помоћна објекта-шупе које би биле спојене на међи, тако да су 2000. године заједничким средствима избетонирали темељ. Тужиоци су у темељ поставили два метална стуба који би требало да носе будуће објекте, а поред међе тужиоци су на својој парцели поставили још један стуб који носи њихову шупу уз знање туженог. Тужиоци су бетонирали део свог дворишта до фактичке међе са парцелом туженог, што је туженом било познато и није се томе противио. Почев од 1975.године, тужиоци а претходно и сада пок. ДД на овакав начин користили су предметне парцеле, тако да тужиоци осим своје парцеле ... (површине 7а 19 м2) фактички неометано користе још 60 м2 парцеле туженог ..., са утврђеним границама предметног дела парцеле, тако да мере иду по дужини од Улице ... у правцу према северу, до дна парцеле, и по ширини од катастарске међе са парцелом тужилаца (...) до утврђене граничне линије у унутрашњости парцеле туженог ..., дужина овог дела парцеле и то како по катастарској међи тако и по новоутврђеној граничној линији износи 50,93 метара (цела дужина катастарске парцеле ...), док ширина од катастарске међе са парцелом ... до положаја утврђене нове граничне линије унутар парцеле ... до улице износи 0,99 метара која ширина се повећава према унутрашњости парцеле ... до удаљености од 6,32 метара од улице где се налази прва преломна тачка на ширину од 1,04 метра, а у наставку северно према дну парцеле до следеће преломне тачке која се налази на удаљености од 24,59 метара од улице на ширину од 1,05 метара, затим у наставку до следеће преломне тачке која се налази на удаљености од 30,74 метара од улице се ширина повећава на 1,14 метара, затим до следеће преломне тачке која се налази на удаљености 39,44 метара од улице ширина смањује на 1,03 метара, а затим се у наставку до дна парцеле ширина повећава на 1,52 метара. Тужиља ББ је живела у кући на адреси ... бр. ... од 1980. до 1990.године, када се иселила јер се удала, али и даље користи кућу и парцелу, у амбару држи кукуруз и шапурине, у дворишту паркира аутомобил кад путује, у кући држи свој намештај, обавља кућне послове и послове одржавања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилном применом одредби чланова 28 (погрешно означен као члан 20), 30, 70 став 1 и 72 став 2 Закона о основама својинскоправних односа закључио да је тужбени захтев тужилаца основан, оценивши да су испуњени услови за стицање својине одржајем предвиђени одредбом члана 28 став 4 Закона о основама својинскоправних односа.

Према одредби члана 28 став 4 ЗОСПО, савестан држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година. Ставом 5 истог члана прописано је да наследник постаје савестан држалац од тренутка отварања наслеђа и у случају када је оставилац био несавестан држалац, а наследник то није знао нити је могао знати, а време за одржај почиње тећи од тренутка отварања наслеђа. Одредбом члана 30 став 1 и 2 ЗОСПО одређено је да време потребно за одржај почиње тећи оног дана када је држалац ступио у државину ствари, а завршава се истеком последњег дана времена потребног за одржај. У време потребно за одржај урачунава се и време за које су претходници садашњег држаоца држали ствар као савесни и законити држаоци, односно као савесни држаоци. Одредбом члана 70 став 1 и 4 истог закона прописано је да државину ствари има свако лице које непосредно врши фактичку власт на ствари (непосредна државина), а да више лица могу имати државину ствари или права (судржавина). Одредбом члана 72 став 2 ЗОСПО савесност државине дефинисана је као незнање држаоца или немогућност да зна да ствар коју држи није његова, док је ставом 3 истог члана одређено да се савесност државине претпоставља.

Правилно је првостепени суд закључио да су тужиоци савесни држаоци дела парцеле туженог с обзиром да чињеница савесности тужилаца (за коју је одредбом члана 72 став 3 ЗОСПО установљена оборива законска претпоставка) међу парничним странкама није била спорна, као и да је несметана државина тужилаца, укључујући и државину правног претходника тужилаца ББ и ВВ (које се урачунава у време потребно за одржај према одредби члана 30 став 2 ЗОСПО), трајала дуже од законског рока прописаног одредбом члана 28 став 4 ЗОСПО, преко 44 године (од 1975.године).

Без утицаја су жалбени наводи туженог да судржавина не може довести до стицања права својине одржајем с обзиром да се у конкретном случају не ради о захтеву једног судржаоца за утврђење права својине на целој сувласничкој ствари, како је правилно закључио првостепени суд. Сусвојина постоји када више лица имају право својине на истој ствари сразмерно свом уделу. Удели се не односе на реалне делове ствари већ на ствар као целину односно на сваки њен део. Један од сувласника не може се позивати на институт одржаја како би стекао право својине на целој ствари ни у ситуацији да само он ствар држи и користи јер у случају сусвојине не могу бити кумулативно испуњени услови из члана 28 Закона о основама својинскоправних односа који су неопходни да би се стекло право својине путем одржаја, односно, увек ће изостати савесност јер сувласник у сваком моменту зна да није једини власник непокретности на којој има право сусвојине. Међутим, како су тужиоци сувласници парцеле ..., али нису у сувласничком односу са туженим који је власник посебне парцеле ..., чињеница да су тужиоци сувласници парцеле ... није од утицаја на могућност стицања реалног дела парцеле туженог, јер је свако од њих, користећи заједничку парцелу, користио и имао државину на спорном делу парцеле туженог (до

фактичке границе између парцела) и на тај начин испунио услове за стицање права својине одржајем на том делу парцеле. Стога је правилно првостепени суд утврдио право својине тужилаца на делу парцеле ... КО ..., сразмерно њиховим уделима на парцели ... КО ..., у складу са њиховим захтевом.

Из наведених разлога, на основу члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је обавезао туженог да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 192.800,00 динара. Тужиоцима, који су током поступка бли заступани од стране пуномоћника из реда адвоката, сходно члановима 150, 153, 154 и 163 ЗПП, одредбама Таксене тарифе из Закона о судским таксама и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, досуђени су трошкови за састав тужбе и четири образложена поднеска у износу од по 6.000,00 динара, на име заступања на шест одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара, на име приступа на два неодржана рочишта у износу од по 4.500,00 динара, све увећано за 100% на име заступања три странке, трошкови судских такси на тужбу и пресуду у износу од по 1.900,00 динара и трошкови вештачења у износу од 30.000,00 динара. Законска затезна камата на досуђени износ на име трошкова поступка, тужиоцима је призната од наступања услова за извршење до исплате.

Погрешном применом одредбе члана 150 ЗПП, тужиоцима су признати трошкови на име приступа пуномоћника адвоката на два неодржана рочишта (од 20.9.2017. и 28.10.2020.године) који трошак тужиоци према стању у списима нису имали, с обзиром да њихов пуномоћник није приступио на наведена рочишта.

Поред тога, с обзиром да су након извршеног вештачења тужиоци поднеском од 20.2.2018.године определили тужбени захтев, трошкови састављања поднеска од 10.9.2020.године, којим је по други пут опредељен тужбени захтев не представљају потребан трошак у смислу одредбе члана 154 ЗПП. Не представљају потребан трошак у смислу наведене одредбе ни трошкови састављања поднеска од 1.6.2017.године којим су тужиоци определили околности на које треба да се изведе доказ вештачењем преко вештака геодетске струке, с обзиром да предмет вештачења били дужни да назначе у предлогу за извођење доказа вештачењем у смислу одредбе члана 260 став 1 ЗПП.

Ставом 1 Тарифног броја 15 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано да за заступање на рочишту адвокату припада за свако рочиште једнак износ награде као и за поднеске којима се покреће поступак (тужбе, предлози, молбе) из Тарифног броја 13 и 14, а за свако рочиште које је одложено решењем суда да се рочиште не одржи 50% од награде из претходне тачке овог тарифног броја, а ставом 2 да за присуствовање рочиштима, одржаним или неодржаним, адвокату припада, поред награде за заступање, и награда за сваки започети сат, рачунајући од времена када је почетак био заказан, у износу од по 50 поена. Стога је погрешно првостепени суд тужиоцима трошкове на име заступања на неодржаном рочишту од 23.1.2018.године одмерио у износу од 7.500,00 динара, полазећи од става 1 тачке 1 Тарифног броја 15, будући да наведено рочиште није одржано.

Тарифним бројем 1 став 1 тачка 2 Таксене тарифе из Закона о судским таксама прописана је висина судске таксе која се наплаћује за тужбу пред судом опште надлежности према вредности предмета спора, и то преко 10.000,00 до 100.000,00 динара вредности у износу од 1.900,00 динара увећано за 4% од вредности предмета спора. Према томе, имајући у виду да вредност предмета спора износи 10.000,00 динара погрешно је одмерена такса на тужбу и пресуду у износима од по 1.900,00 динара, с обзиром да правилно одмерена такса према вредности предмета спора износи 2.300,00 динара.

Због свега наведеног, сходно одредбама чланова 150, 153, 154 и 163 ЗПП, одредбама Таксене тарифе из Закона о судским таксама и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, тужиоцима припадају трошкови за састав тужбе и два образложена поднеска у износу од по 6.000,00 динара, за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката на пет одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара, за приступ на 1 неодржано рочиште у износу од 4.500,00 динара, што увећано за 100% за заступање три странке износи 120.000,00 динара, трошкови вештачења у износу од 30.000,00 динара, трошкови судске таксе на тужбу и пресуду у износу од по 2.300,00 динара, што чини укупан износ од 154.600,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење, применом одредби 277 и 324 ЗОО

На основу наведеног, решење о трошковима парничног поступка је преиначено и сагласно одредби члана 401 тачка 3 ЗПП, у вези члана 394 став 4 ЗПП, донета је одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

Будући да је тужени успео са жалбом само у незнатном делу у погледу одлуке о трошковима поступка који су досуђени тужиоцима с обзиром на њихов успех у парници, то му не припадају трошкови другостепеног поступка, па је применом члана 165 у вези члана 153 ЗПП, донета одлука као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Зорица Булајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић